

Boström förvränger fakta om skogen

◀ **Replik** på Svenåke Boströms inlägg om skogen 16/1.

"Vi har aldrig haft mer skog i Sverige, skriver Svenåke Boström, medietvecklare på ST, och skriver om hur miljövänligt vårt skogsbruk är. Enligt honom skulle vi få en sämre miljö om vi slutade avverka skogen.

Resonemanget är väldigt intressant, speciellt om man jämför det med verkligheten. Det moderna skogsbruket har faktiskt medfört en utarmning av vår skogliga biologiska mångfald.

Enligt Rödlistan 2010 finns det 3620 hotade arter i Sverige, varav 1593 i skog, det vill säga 44 procent av alla rödlistade arter finns i skogen. Skogen är alltså den livsmiljö där i särklass flest arter är hotade i Sverige. Det är sant att träden blir fler. Men arterna blir färre. Är det denna miljönytta Boström menar?

Vi behöver många arter i vår natur. Inte bara de som vi kan använda oss av direkt gran, nötkreatur, ris, humlor, tonfisk och så vidare utan också de arter som stödjer dessa. Vi kan likna det vid en klocka. Vi ser bara visarna och siffrorna på klockan. Det som vi ser kan liknas vid arterna jag nämnde ovan. Men för att visarna skall kunna vandra över urtavlan måste det finnas ett urverk dolt därunder, och detta urverk är ofta mer komplicerat än det vi ser.

Urverket liknas i det här fallet vid ekosystemen och sambanden emellan alla arterna där. Om vi börjar rensa upp i ekosystemen, fälla alla träd och inte lämna den döda ved många av de hotade arterna är beroende av, börjar klockan ticka sämre, om den inte stannar helt.

Vi kanske inte har direkt nytta av långskägg och rosenticka, men förutom att de är vackra kan de ha funktioner i våra ekosystem som vi inte känner till och som vi, hur långsökt det än kan

"Det är en myt att svenskt skogsbruk utarmar skogen och att vi genom att läsa papperstidningar skulle bidra till det. Svensk skog som växer binder koldioxid, alltså gör det vår miljö bättre", skriver Svenåke Boström, medietvecklare på Sundsvalls Tidning, som läser ST både på papper och läsplatta. FOTO: SCANPIX/ST ARKIV

Papperstidningen ingen stor miljöbov

Är papperstidningen mest miljövänlig? Frågan är faktiskt berättigad. Och den kommer från mig som under flera år försökt övertyga tidningsbranschen att framtidens tidning är helt digital. Kanske som läsplatta eller någon annan mobil pryl av något slag, skriver Svenåke Boström, medietvecklare på Sundsvalls Tidning som trots sitt i övrigt digitala liv ser papperstidningen som oöverträffad.

mer att försvinna? Nej knappast. Ett exempel på att journalistik på papper är efterfrågad och kommer att leva vidare är svenska Fil-ter och dagstidningarna "I" i Portugal och England.

Åter till det svenska skogsbruket. Så här ser det ut när det gäller avverkning jämfört med tillväxt i skogen. Ingen utarmning av skogen med andra ord.

ST 16 januari.

låta, är beroende av. Och klart att skogen tar upp koldioxid, men den miljötjänst som Boström påstår att skogsbruket medför är en sanning med modifiering.

Det mesta av koldioxiden binds i marken i våra barrskogar, i form av död ved. Denna kolsänka går om intet då man kalhugger skogen samt markerar den.

Kolsänkan blir plötsligt en kolkälla. Lägg då till att enligt vissa forskare kan plantor ta upp till 30 år på sig innan de tar upp med koldioxid än de avger.

Fakta är aldrig fel. Men att förvränga fakta är det. Jag vet att allt brukande av skogen inte är dåligt, men samtidigt avverkas värdefulla naturskogar i rasande fart.

Låt oss reformera skogsbruket så att det blir så miljövänligt som Boström påstår att det är! Låt oss värna den natur vi är beroende av, samtidigt som vi brukar den! För bruka skogen, det skall vi. Men vi måste ha i åtanke, att vi inte är ensamma på den här planeten.

Johan Moberg
Sundsvalls Naturskyddsförening

På plats för att skildra fört

Bilderna som rullar ut över världens tryckarregims sista försök att klama Batongslag, sparkar, skottlossning inte borde förvåna, men som i sin m Egypten just nu.

Bilder väcker känslor. Känslor vännen blir stark nog så faller även för det kanske inte så märkligt att de s medlar bilder, också blir måltavlor för anhängare.

I det första skedet av det egyptiska internationella nyhetsorganisation Internet stängdes ned och tv-stationer. Den senaste veckan har attacker enskilda journalister; förstörd eller anhållanden och i yttersta fallet döda.

Den danske webbjournalisten Erik Poulsen sammanställde på sin blogg veckan de attacker på journalister på olika sätt rapporterats. Summan i torsdags; en dödad, ytterligare 90 journalister attackerade, bortförda eller arresterade.

Listan innehåller fyra svenska journalister. Sveriges Televisions rapportör Sundström återfanns på sjukhuset timmars bortovaro, svårt knivskuren misshandlad. Karin Östman och Kr Hansson från Aftonbladet hotades mobb och kvarhölls under ett antal timmar. Arne Lapidus som arbetar Expressen hotades av knivbeväpnade män och fick lämna ifrån sig en del sin utrustning.

I New York Times berättar två av tidningens journalister om upplevelsen när de under 24 timmar greps och bortfördes av det som de uppfattade var den egyptiska säkerhetstjänsten. Ovissheten var värst. Att inte veta vad som skulle hända, att inte veta var man befann sig och inte heller veta vilka som eventuellt visade att man försvunnit.

Det mest skrämmande var dock upplevelsen av vad som skedde i angränsande fängelseceller. Brutala förhållanden tortyr av det som regimen betraktade som inhemska förrädare och där anklagade vissa fall enbart grundar sig på uppgifter med just västerländska journalister.

"Under ett dygn befann vi oss i den brutala labyrint där egyptier är fört på månader eller år", konstaterar reporterna för att ge perspektiv åt sen.

Svenska journalistförbundet och givarna har båda protesterat mot Måns handling av nyhetsmedier och också krävt att den svenska agera kraftfullt.

Bland kommentarerna på nätet - så många - hittar jag några som undviker att säga att de är en del av den svenska journalistikens historia.